

Kur'ân'ı anlamak için sünnet gerekli mi?

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ

“Biz sana her şeyi açıklayan kitabı indirdik.” (Nahl 16/89)

Sünneti ve hadisleri inkâr edenler bu ayeti delil göstererek “Kur'ân her şeyi açıklamıştır; başka açıklamaya ihtiyaç yoktur.” derler. Fakat Kur'ân'a dikkatle bakıldığında bunun böyle olmadığı açıkça görülür.

Kur'ân birçok yerde:

- **Namaz kılın** der; fakat namazın **nasıl kılınacağını ve rekâtlarını** açıklamaz.
- **Zekât verin** der; fakat **hangi maldan ne kadar verileceğini** söylemez.
- **Haccı ve umreyi tamamlayın** der; fakat **menâsikini ve rükünlerini** tek tek anlatmaz.
- **Hırsızın elini kesin** der; fakat bunun **hangi şartlarda uygulanacağını** açıklamaz.
- **İçki içmeyin, faiz yemeyin** der; fakat bunların **hukukî hükümlerini ve cezalarını** detaylandırmaz.

Demek ki Kur'ân'ın “her şeyi açıklaması”, her hükmün ayrıntısını doğrudan ayetlerde saymak demek değildir.

Kur'ân bu meselenin cevabını kendisi verir:

وَإِنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ

“İnsanlara indirilenleri açıklayasın diye sana zikri (Kur'ân'ı) indirdik.” (Nahl 16/44)

Bu ayet hadisleri inkarcılarının en çok rahatsız olduğu ayetlerden biridir. Çünkü bu ayet, Peygamber Efendimizin (s.a.v.) **Kur'ân'ı açıklama vazifesini** açıkça ortaya koymaktadır.

Fakat sünnet inkârcıları bu hakikatten kaçabilmek için kelimelerle oynamaya kadar gitmişlerdir. Ayette geçen “لَتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ” ifadesi “insanlara **açıklayasın, beyan edesin**” demek olduğu hâlde, bazıları bunu zorlayarak “tebliğ edesin” gibi bir manaya çekmeye çalışmıştır. Hatta daha da ileri giderek “açıklamak” kelimesini “gizlememek” gibi akıl ve dil kaideleriyle hiçbir ilgisi olmayan bir manaya çevirmeye kalkışanlar olmuştur.

Oysa لَتُبَيِّنَ kelimesi Arapçada açıkça **izah etmek, açıklamak, şerh etmek** anlamına gelir. Buna rağmen kelimeyi bambaşka manalara zorlamak, hakikatten kaçmanın ve çaresizliğin bir göstergesidir. Çünkü bu ayeti kabul ettikleri anda **Resûlullah (s.a.v.)’in beyan vazifesini ve dolayısıyla sünneti kabul etmek zorunda kalacaklardır.**

Evet bu dinin hükümleri iki şekilde beyan edilir:

1. **Lafzı ve manasıyla Kur’ân (Vahy-i metlûv)**
2. **Peygamberimizin açıklaması olan Sünnet (Vahy-i gayr-i metlûv)**

Nitekim Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“Bana Kur’ân ve onun bir benzeri daha verildi.” (Ebû Dâvûd, Tirmizî)

Bu “benzeri”, yani Kur’ân dışında verilen ilâhî rehberlik **Sünnettir.**

Sonuç olarak: **Kur’ân her şeyi açıklamıştır; fakat bu açıklamanın bir kısmını Resûlullah (s.a.v.)’in beyanına havale etmiştir.** Kur’ân’da birçok yerde zikredilen **“hikmet”** de işte bu beyan ve açıklamadır.

Resüle kitap ile verilen hikmeti yani sünneti kabul ederseniz din bütünüyle açıktır; fakat onu devre dışı bırakırsanız Kur’ân’ın birçok hükmü anlaşılmaz hâle gelir.

Bu yüzden Kur’ân’ı gerçekten anlamanın yolu **Kur’ân ile birlikte Resûlullah (s.av.)’in sünnetine sarılmaktır.**